

Rom och Toscana 2005

*Berättelsen från en resa till Rom
och Toscana den 11 - 22 maj 2005*

Berättelsen från en resa till
Rom och Toscana
den 11 - 22 maj 2005

Innehållsförteckning

Dag 1: Flyg till Rom och en första promenad.....	1
Dag 2: Besök i Vatikanstaten, vid Spanska trappan och Fontana di Trevi	3
Dag 3: Vandring till Colosseum, Forum Romanum, Piazza Venezia, Pantheon och Piazza Navona	6
Dag 4: Med bil till Pitigliano och Sovana	8
Dag 5: Besök vid etruskernas nekropolis, Terme di Saturnia och Montalcino	10
Dag 6: Besök i Pienza och området "Le crete"	13
Dag 7: Vandring i Siena	15
Dag 8: Besök i San Gimignano och Monteriggioni	18
Dag 9: En färd genom vindistriktet Chianti Classico	19
Dag 10: Tandvård i Radda in Chianti	21
Dag 11: Med bil till Tarquinia vid kusten	21
Dag 12: Flyg tillbaka till Skandinavien	22
Bildbilaga	23

© **Text & foto:** Jola och Thomas Johnsson

Reseberättelsen kan beställas på nedanstående adress:
Solbrinken 7, 281 41 HÄSLEHOLM
thomas.johnsson@sfr.se
0451-809 81 alt 070-331 61 26

Den befästa lilla byn Monteriggioni

Vi börjar vår resa i Antikens berömda huvudstad - Rom

Vi är - som vanligt - väl förberedda när vi idag lämnar Sverige, för att återigen resa ut i "stora världen". Hela vintern har vi läst på om Toscana i Italien, om det fantastiska landskapet, de vackra, gamla byarna och den goda maten med välsmakande viner från Chianti Classico eller Brunello di Montalcino. Även huvudstaden Rom har varit föremål för våra studier, för det är dit vi kommer först på vår resa.

Klockan 08.10 kommer taxin, klockan 08.40 går tåget mot Kastrup och klockan 11.40 lyfter flyget mot Rom. Vi flyger denna gång med det danska flygbolaget Maersk Air. De hade nämligen den billigaste biljetten när vi kollade på internet; drygt femtonhundra kronor per person i vardera riktningen!

Flygresan tar oss över Centraleuropa, vi passerar de östra, snöklädda delarna av Alpena, passerar in över norra delarna av Adriatiska havet och kommer in över den "italienska stövelns" mellersta delar. Strax efter klockan 14 landar vi på flygplatsen "Leonardo da Vinci" utanför Rom. Vi har turen att bli "upplockade" av en trevlig chaufför i en vit minibuss, som för ett rimligt pris kör oss ända fram till vårt hotell vid Terministationen i centrala Rom. På väg in mot staden noterar vi den 36 meter höga pyramiden – "Caius Cestius pyramid" - vid Porta San Paolo. Byggt som en grav i gråvit marmor åt en romersk fredsdrottare år 12 f Kr. Sannolikt inspirerad av den dåvarande egyptiska högkulturen – de gamla romarna fanns ju i Egypten redan på 300-talet före Kristus.

Vi noterar även en mängd affischer med både den nyligen avlidne påven Johannes Paulus II och hans efterträdare Benedictus XIV – det var ju inte så många veckor sedan Rom var i "världens fokus" med tanke på påvesuccessionen!

Onsdagen den 11 maj

Vi inkvarterar oss i ett litet men trevligt rum på Hotel Fiamma några hundra meter från järnvägsstationen, tvättar bort "resdammet" och är sedan beredda att upptäcka Rom. Vi tar tunnelbanan – en mörk, smutsig och trång upplevelse – några få stationer ner till Colosseum. Strax utanför tunnelbanestationen

Colosseum och "låtsasgladiatorerna"

tornar den väldiga byggnaden upp sig i all sin mäktighet. Den är verkligen imponerande stor, denna kampens och blodets arena. 55 000 personer kunde här "avnjuta" gladiatorernas kamp mot varandra eller mot olika djur. Runt byggnaden vimlar det av turister, försäljare och "låtsas-gladiatorer".

Strax bredvid den ovala jättearenan finns fortfarande tre triumfbågar, dels näraliggande Konstantins triumfbåge (315 e Kr) men också Titus och Septimius Serverus triumfbågar. De sistnämnda ligger inom Forum Romanum – ett stort ruinområde härstammande från Roms storhetstid. Bågarna är rikt utsmyckade med inskriptioner och reliefer av vapensköldar och människoporträtt.

Vi vandrar längs den stensatta Via Sacra förbi Titus triumfbåge och genom Forum Romanums talrika ruinbyggnader i brun sandsten eller gråvit marmor. Vädret är gråmulet men temperaturen ligger kring 20 grader och luftfuktigheten är ovant hög. Röda vallmon lyser upp den annars stengrå omgivningen och skänker ögat välbehövliga färglickar. Lufthavet är fyllt av skriande tornseglare – deras läten passar bra här och ger oss samtidigt sommarkänslor.

Monumentet över Victor Emanuel II - ett av Roms mindre uppskattade. "Pompöst var ordet!", sa Bill till Bull.

Via Septimius triumfbåge lämnar vi området och kommer upp på gatan bakom ett av Roms mindre omtyckta monument; Victor Emanuel-monumentet vid Piazza Venezia. Det byggdes till åminnelse av Victor Emanuel II, det enade Italiens förste kung. Bygget stod klart 1911 och räknas allmänt som ett av den pompösa, okänsliga arkitekturens främsta landmärken – och kommer aldrig att smälta in i de omgivande byggnadernas ockratoner! "Bröllopstårten" eller "skrivmaskinen" är två nedvärderande smeknamn på byggnaden. Vi är dock böjda att skänka den illa omtyckta byggnaden en liten eloge; "Den är häftig"!

Vi vandrar åter mot Colosseum – denna gång längs den hårt trafikerade Via dei Fori Imperiali. På motsatta sidan av Forum Romanum ligger Trajanus marknader och längs vägen finner vi ett flertal helkroppsstatyer av välkända

kejsaren Julius Caesar. Vi återvänder till hotellet samma väg vi kom. Första intrycket av Rom är att det är relativt rörigt, smutsigt och slitet men också väldigt charmigt med alla dessa antikens lämningar.

När kvällen och mörkret kommer lämnar vi hotellet, omsveps av ljumma vindar och går till en näraliggande kvarterskrog; Pasticceria Siciliana/U Giuliani Caffè, för att äta middag. Vi börjar med bröd och en sallad av tomat och mozzarellaost, därefter stekt kalkon med potatis. Till detta dricker vi ett Chiantivin i den typiska fiasko-flaskan (den med bast). Vi avslutar med en underbart fyllig cappuccino. Det hela kostar 32 EUR, varav nästan halva kostnaden utgörs av vinflaskan (15 EUR). Restaurangen är välbesökt och mycket vackert inredd.

Efter frukosten klockan 8 ger vi oss av med tunnelbanan till Vatikanstaten på andra sidan floden Tibern. Här är kvarteren lite mer fashionabla med stiliga affärer för bl a kläder och smycken.

Torsdagen den 12 maj

Petersplatsen är Vatikanens ansikte utåt - en magnifik plats

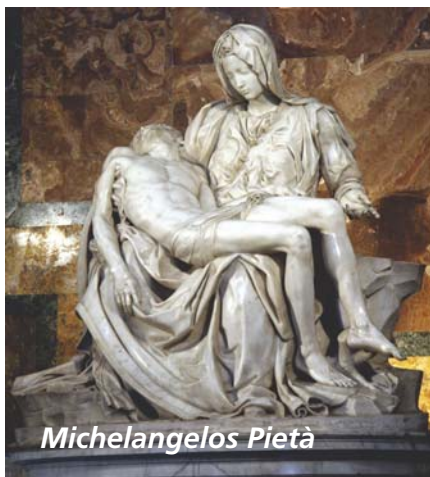
Efter några minuters promenad kommer vi fram till Vatikanstaten och möts av deras färggrant klädda vakter – det schweiziska gardet. Några i blå uniform med vita kragar och svarta baskrar, andra i blå och orange uniformer och några med någon slags lansar.

Vi passerar igenom den mäktiga kolonnraden som omsluter delar av Petersplatsen framför Peterskyrkan och kommer ut på det oerhört mäktiga "torget" framför kyrkan. Allting här är storslaget och vackert! Framför oss står en mäktig obelisk och i fondon tornar kyrkan upp sig med sin jättelika kupol, ritad av Michelangelo. En bred, spikrak gata leder ner till Tibern bakom oss. Överallt turister i stor mängd!

Vi är tvungna att passera genom en kontrollstation, där allt bagage och även kläderna undersöks. Ett flertal köer leder fram till kontrollstationerna och det hela tar tjugo minuter. Väl innanför avspärrningarna väljer vi att ställa oss i kön ner till kryptan under Peterskyrkan. Efter trekvart när vi fram till Johannes Paulus II:s gravplats – så lång är kön! Många av besökarna är polacker, som vill ta ett sista farväl av "sin" påve. En enkel gravplats inne i ett välvt, vitmålat utrymme är polske påvens sista vilorum. Andra påvar har valt avsevärt mer pompösa utsmyckningar. Mest mystik vilar runt den krypta där aposteln Petrus kropp sägs ligga begravnen – här blommar den religiösa mystiken ut på ett mycket påtagligt och spännande sätt.

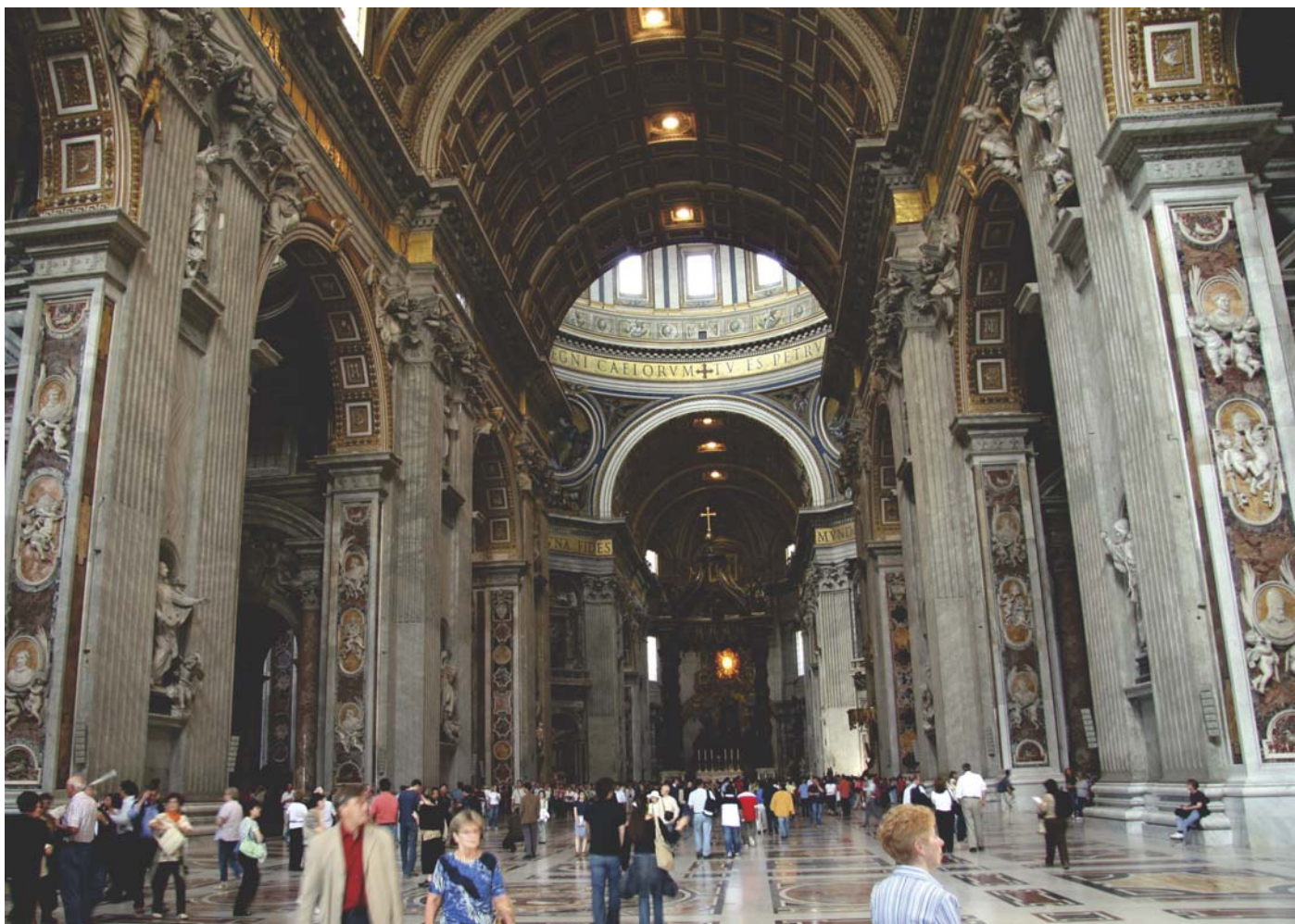

Schweizergardet vakar över påven

Michelangelos Pietà

Nästa anhalt blir själva Peterskyrkans basilika – en enorm kyrkobyggnad, överdådigt utsmyckad från golv till tak. Dess enorma storlek och perfekta symmetri gör ett starkt intryck på oss! Golvet består av marmorinläggningar som bildar vackra mönster i brunt, svart, vitt och grått. Pelarna och väggarna är rikt smyckade med reliefer, målningar och statyer. En av de vackraste statyerna är välkända Pietà – Michelangelos fulländade marmorskulptur av jungfru Maria och den döde Jesus (klar år 1499). Ett fantastiskt konstverk som idag skyddas bakom pansarglas. Men här finns även magnifika, undersköna statyer såsom monumentet över påven Alexander VII och di Cambios staty av Petrus (som alla vill vidröra). I ett av sidoskeppen pågår en mäsas med ett 100-tal besökare. Michelangelos enorma kupol är väl smyckad i guld och klara färger och släpper in ett vackert ljus i kyrkan. Under kupolen hittar vi Berninis extravaganta baldakin (år 1624), som dominerar själva skeppet och kröner påvens altare. Vi är fyllda av beundran över detta mäktiga byggnadsverk!

Vi lämnar kyrkan och går utanför Vatikanstaten en stund, köper något att äta och sitter och vilar en stund i skuggan av den höga muren som omger staten. Därefter går vi runt muren och kommer på baksidan - till Vatikanmuseernas ingång. Under flera timmar avnjuter vi ett av världens mest fantastiska museer; vilken mängd med föremål och vilken skönhet!

Vi vandrar genom oändliga salar (uttrycket "så långt ögat kan se", känns relevant) på museets övervåning. Här finns byster och helkroppsstatyer från antiken, fantastiska, belysta takmålningar, jättelika gobelänger, en stor kartsamling, Rafaels stanzer, Laokoon-gruppen i marmor på Belvedere-palatsets innergård, en enorm pinjekotte i brons, monumentalmålningar av den polske konstnären Jan Matejko, statyer och målningar från forntidens Egypten etc. Vackrare än så här kan det inte bli! I "halvlek" kommer vi till Sixtinska kapellet och avnjuter Michelangelos fantastiska takmålningar – nyrenoverade för inte så länge sedan! Ett av huvudmotiven är "Adams skapelse", där Adam sträcker

fram sin hand mot Gud för att få del av ”kraften”!

Därefter återvänder vi en våning längre ner – genom Vatikanens bibliotek – till utgången. Även dessa utställningssalar är fyllda av böcker och andra föremål. Lätt utmattade, både fysiskt och mentalt, tumlar vi ut på gatan med stapplande steg. Vi stillar vår hunger med varsin panini (tomat, mozzarella och lufttorkad skinka) och en kall öl.

Efter måltiden och en halvtimmes vila i skuggan bär det av med tunnelbanan till Piazza del Popolo. På det ovala, stensatta torget finner vi en jättelik egyptisk obelisk (erövrade av kejsar Augustus 27 e Kr) och två nästan identiska tvillingkyrkor. Roms nuvarande polisstyrkor förbereder en stor utställning på torget och stora delar av dess yta är därför avstängda.

Vi vandrar vidare längs Via del Corso, kikar in i de flotta, exklusiva affärerna och noterar de många uterestaurangerna längs de trånga tvärgatorna. Gästerna bjuds på musikunderhållning och stämningen är god.

Vi tar vänster in på en tvärgata och går upp mot Piazza di Spagna ("Spanska Torget"), passerar förbi det häftiga caféet "Caffé Greco" – inredningen är vacker och rummen är fyllda till bristningsgränsen av gäster – och kommer fram till den lika välkända som vackra "Spanska trappan". Runt fontänen och längs med trappan sitter och står mängder med turister. Trappan är draperad i lilaröda azaleor och på dess krön tronar en egyptisk obelisk framför 1500-talskyrkan Trinità dei Monti. Kyrkan är klädd i byggnadsställningar, vilket förtar något av platsens skönhet. Ett ungt brudpar låter sig bli avfotograferade på trappan, omvälvda av rosaröda azaleor.

Vi köper en glass i en "gelatia" (glassbar) och svalkar oss i den tilltagande värmen.

Laoköon-gruppen (överst), Rafaels stanzer (mellan) och egyptisk stele (nederst) samt Fontana di Trevi (nedan)

Genom trånga gränder fortsätter vår promenad genom Rom. Målet nu är att ta sig till den fontän där Anita Ekberg dansade runt i Felinis film "La Dolce Vita" (Det ljuva livet; 1960); Fontana di Trevi. Själva fontänen – som på alla sätt är vacker och mäktig att beskåda – ligger inklämd bland stora hus och är faktiskt en del av en husfasad. Vattnet forsar fram mellan marmormänniskor och marmorhästar och mynnar i en oval bassäng, där människor i stor mängd står och trängs. Jola köper två sidenscarfs för 5 EUR av en kvinnlig försäljare och är nöjd med affären.

Vi återvänder till hotellet, tar tunnelbanan och blir utsatta för en ficktjuv i den mer än trånga tunnelbanevagnen. Han får inget med sig men vi känner oss rysligt kränkta!

Klockan 19 är vi åter på hotellet, fötterna har fått sitt för idag och vi går därför till närmaste kvarterskrog för att äta middag. Ikväll blir det en ytterst välsmakande "Bistecca alla Pizzaiola" under källarvalven på restaurangen "Bruschetteria La Famiglia". Till detta dricker vi husets vin (Vino da Tavola Rosso), som smakar gott och är överraskande prisvärt (5 EUR för en liter)!

En välsmakande cappuccino på en intilliggande bar blir "dagens punkt". Vi kommer i säng redan strax efter 22 och denna natt sover huvudet ikapp med fötterna! Denna dag har varit fantastisk!

Fredagen den 13 maj

Colosseums imponerande interiör

Detalj ur Konstantins triumfbåge

Det har regnat under natten och fortfarande ligger molnen kvar över himlavalvet. Vid 10-tiden tar vi tunnelbanan till Colosseum.

Denna gång betalar vi 2 x 10 EUR i inträde och har därmed möjlighet att komma in på själva arenan. Här inne ser den om möjligt än mäktigare ut. Gångar, trappor och sittplatser är utformade på ett sådant sätt att det endast skulle ta drygt tio minuter (!) för 55.000 åskådare att fylla arenan. Under arenans golv (grus och trä) fanns stora utrymmen för alla gladiatorerna och de olika djuren (bl a elefanter och lejon importerade från Afrika via Assuan i Egypten).

Det var kejsar Vespasianus som 72 e Kr lät bygga denna stora amfiteater. När man tänker på hur mycket ond bråd död som skapats här till folkets nöje och hur mycket blod som flutit på arenans golv, stämmer det till viss eftertanke kring hur vi människor egentligen är funtade!

Tornseglarna far skriande över arenan, en blåtrast sjunger melodiskt från toppen av en tegelvägg och tamduvorna far av och an mellan sittplatserna. Olika mikroklimat i ruinens skilda delar har skapat en imponerande variation av olika örter – en undersökning gav hela 420 olika arter!

Vi lämnar detta "kampens näste" och vandrar – i lätt duggregn - längs Via dei Fori Imperiali med Forum Romanum på vänster sida och Trojanus marknader på dess högra. Än en gång kommer vi upp till Victor Emanuel-monumentet och det vackert blomsterprydda Piazza Venezia. Runt piazzan susar bilar i en salig röra och i en aldrig sinande ström – fy bubblan för att köra bil i Rom!

Vi vandrar in i de trånga gränderna bakom piazzan och kommer snart till Piazza della Minerva med Berninis egyptiska obelisk och en marmorelefant. Ett litet trevligt minnesmärke, som ursprungligen var menat som ett skämt av den fantasifulle Bernini. I en öppning mellan två hus i torgets ena hörn ser vi det mäktiga Pantheon – den kolossalbyggnad som under antiken inrymde ett tempel för "alla gudar". Det byggdes av kejsar Hadrianus 125 e Kr och får nog sägas vara ett under av romersk byggnadskonst. Man undrar verkligen

hur man på den tiden kunde bygga ett så storslaget – och inte minst vackert – monument!

På vägen till templet träffar vi på en glad speleman, som för glatta livet filar på sin violin. Hans entusiasm är större än hans skicklighet. När han ser att jag videofilmar honom blir han än mer galen och hans egocentricitet vet inga gränser!

Inne i Pantheon faller dagsljuset in genom ett stort hål i taket. Under en målning föreställande Madonnan av Lorenzetto vilar välkände konstnären Rafael. Han begravdes här efter sin död 1520.

Framför huvudingången finns Piazza della Rotonda med en obeliskförsedd fontän. Runt torget finns mängder med uteserveringar. Vi slår oss ner på en sådan – Ristorante Pizzeria la Scaletta – och beställer bröd, spaghetti med ägg och en kall öl. Bredvid oss sitter två välbärgade gentlemen med kostymer och slips – de äter en komplett måltid med bruschetta, minipizza, pasta och en salamatallrik. Till detta dricker de ett Brunello-vin. Vi äter vår egen mat med munnen – och deras med våra ögon! Vår enkla måltid kostar 26 EUR och herrarnas måste ha kostat minst det fyrdubbla!

Runtomkring oss rör sig människor i en ständig ström och en bit bort sjunger en zigenarpojke intensivt med en raspig kastråttstämman. Det känns som om vi sitter "mitt i smeten"!

Efter den sena lunchen vandrar vi bort till det avlånga torget Piazza Navona. I mitten finner vi Fontana dei Quattro Fiumi. Även här är det Bernini som varit framme och skapat en vacker fontän, som kröns av ännu en egyptisk obelisk. Det finns verkligen gott om egyptiska obelisker i Rom. Annars är det ju endast i Paris, London och New York man finner dessa obelisker utanför Egyptens gränser.

Vid torget ligger välbekanta glassbaren "Trescalini". I övrigt omges piazzan av många uteserveringar och just idag verkar det även vara någon slags marknad.

Vi återvänder mot tunnelbanestationen vid Colosseum, passerar förbi premiärminister Berlusconis bostad, som vaktas av väktare med kulsprutepistoler, och ett magnifikt, solbelyst Colosseum. Strax före 18 är vi åter på hotellet. Vi vilar en stund innan vi går ut för att stilla hungern. Det blir en trattoria strax intill vårt hotell. Vi äter kyckling med tillbehör och delar på en karaff vitt vin (Vino tablo). Bredvid oss sitter ett ryskt par, som i förstane ser väldigt reserverade och sura ut. Men ju fler deciliter vin som konsumeras desto talförare blir framförallt den grovhuggne mannen. När han druckit två liter vin är han riktigt social och vi förenas i ett konstaterande att 26 EUR för de här små, torra kycklingarna var ändå att ta i. Vår ryske bordsgranne konstaterar dock världsvant och med kraftig rysk accent; "This is Rome!"

Spagetti med äggsås stod på menyn och vi "satt mitt i smeten" denna varma dag i centrala Rom

Vår resa går vidare till Toscanas böljande kullar, stolta cypressalléer och vackra stenhus

Lördagen den 14 maj

Idag lämnar vi Rom. Efter frukosten tar vi en taxi till stadens norra utkant – alldeles i kanten av Vatikanstaten. Här har vi beställt en hyrbil – en Ford Focus TD Ci – som skall ta oss runt i Toscana. Som tur är har man ”korkgluggarna” öppna och konstaterar att de försöker lura oss på en halv tank diesel. Skamsna kör de iväg och låter oss fylla upp tanken – ”Skäms på er, romare!”.

Vi krånglar oss ut genom Roms förorter, kommer upp på gamla Riksväg 1 och så småningom på autostrada A12. Det sistnämnda är en betaltväg (ringa 1,5 EUR för hela sträckan). Det känns skönt att lämna det hetsiga och högljudda Rom och komma ut på landet. Gula ginstbuskar blommar längs vägen, planterade palmer vajar i vinden, det är mulet och ett lätt duggregn faller.

Vi tar av vid Montalto di Castro, passerar i utkanten av Canino och kommer så in i landskapet Toscana. Vi drar oss till minnes vad det stod skrivet i guideboken; ”Tro inte att du hinner upptäcka hela Toscana – även om du har flera veckor till ditt förfogande! Välj istället ut vissa områden som du upptäcker i lugn och ro!”. Från och med nu får det bli vårt rättesnöre!

De blommande akaciorna sprider en förförisk doft över dalgången

Vi kör igenom Manciano och kommer in mot staden Pitigliano från sydväst. Landskapet är synnerligen kuperat och beväxt med frodig lövskog och kraftig undervegetation. Vägen slingrar i serpentin – och bakom nästa krök dyker Pitigliano upp! Vilken fantastisk syn: Bakom väldoftande, vitblommiga akacior ligger den solbelysta staden som uppvuxen ur en klippa! Luften vibrerar av fågelsång från trastar och steglitsor. Och mellan stenarna kilar små kvicka ödlor i gult och grönt.

Ursprungligen är det en etruskisk stad, som en gång låg på och höggs ut ur den mjuka kalkstenen; tufa. Stadens placering erbjöd då – liksom under den oroliga medeltiden – ett bra skydd mot anfallande fiender. Numera används de uthuggna grottorna under staden till förrådsutrymmen. Bl a förvarar man sitt egenproducerade vita vin – Bianco di Pitigliano – i dessa svala utrymmen. Här finns en akvedukt från Medicéernas tid (1400-talet), som leder vattnet från bakomliggande berg rakt in i staden.

Väl inne i staden kan man lätt gripas av klaustrofobi – ett virrvarr av trånga gränder ”likt ådrorna i ett blodomlopp” och en liten trång piazza. Ett kraftigt regn med tillhörande mörker förstärker den känslan. Under tiden skylar vi under några parasoller och gör ett hastigt besök i deras renässanskyrka, ritad av Sangallo den yngre. Under senare århundraden har staden erbjudit skydd åt en judisk koloni.

Vi äter snabblunch på en bar (caffè latte med en panini) , provsmakar några vita viner i ett enoteca och köper några flaskor Bianco di Pitigliano samt lyssnar

Pitigliano har ett erkänt bra vitt vin: Bianco di Pitigliano

på kyrkklockornas mäktiga klang klockan 16. Därefter far vi vidare mot den lilla byn Sovana.

Sovana visar sig vara en pittoresk by i miniatyr och av uråldrig karaktär. Även denna ligger på en bergskam av tufa, har en smal bygata med gatsten i fiskbensform, ett generöst torg och en onaturligt stor, romansk katedral längst ut på bergskammen. Byn är omgiven av prunkande trädgårdar med rosor, fikon,

Solens sista strålar letar sig in i de trånga gränderna

Välskötta trädgårdar

Söndagen den 15 maj

oliver och en djup dalgång på tre av byns sidor. I dalen rinner floden Lente och på dess sidor växer en frodig ädellövskog.

Byn var påve Gregorius VII:s födelseby – kanske är det därför man har den stora katedralen här?

Här möter vi skönhet, tystnad och harmoni; Vi bestämmer oss för att övernatta i Sovana och får ett rent och snyggt rum, inhyst ovanför dalgången i ett medeltida hus. Vi inkvarterar oss, går en behaglig promenad i omgivningarna och tar en "Grappa di Pitigliano" (2 x 1,5 EUR) på en liten uteservering. Grappa destilleras ur druvorna och blir alltså en slags starksprit. Rätt tillverkad lyfter den fram goda fruktaromer. Vår grappa smakar underbart! Eller är det för att solen släpar in sina sista strålar längs den stensatta gatan och byns folk flanerar förbi på sin dagliga kvällspromenad. Här är gott att leva!

Strax före 20 går vi till byns mest kända krog – Taverna Etruska – och beställer en komplett, italiensk måltid. D v s Antipasti (förrätt), Primo piatto (första huvudrätt), Secondo piatto (andra huvudrätt) och Dolci (efterrätt). Till detta dricker vi byns lokala vin; Vino Rosso Sovana, som smakar riktigt bra! Snart fylls restaurangen med än fler matgäster och stämningen blir hög i de vackra, medeltida rummen. Vi upplever en kulinarisk högtidsstund med oklanderlig service och god mat och dryck. Notan stannar vid 40 EUR.

Klockan 22 återvänder vi till vårt rum, skymningen har kommit och dalgången är fylld av ljud från fåglar, grodor, syrsor och fladdermöss. Vi somnar med öppet fönster och till tonerna av Moder Naturs egen orkester – vilken skillnad mot tidigare nätter i Rom!

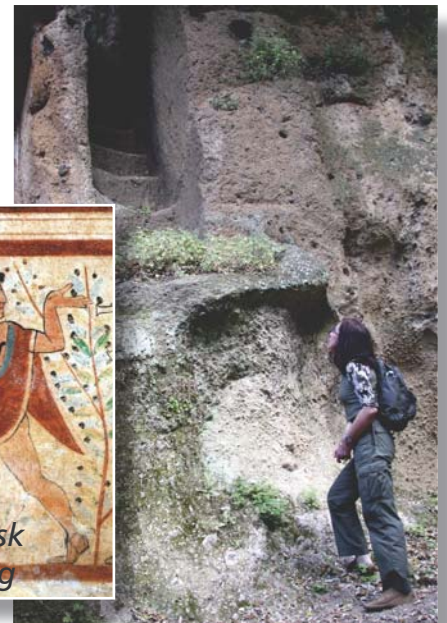
Vi har idag kört totalt 17 mil.

Uppvaknandet blir lika harmoniskt. In genom det öppna fönstret letar sig ljuden från gök, steglitsor, sommargylling, duvor, hackspettar, tornseglare och sparvar. Tänk vad skönt att stilla vakna till dessa toner!

Klockan 8 äter vi frukost på Taverna Etruska (de spelar Pink Floyd – vår favoritmusik - under måltiden), betalar vårt rum (65 EUR) och lämnar Sovana.

Nästa anhalt blir närbelägna Necropoli Etrusca (2 km från Sovana). Här har etruskerna, några århundraden före Kristus, huggit ut gravkammare, altare, tempel och vägar i den mjuka kalkstenen. Ett stort område – med krav på inträde (2 x 5 EUR) – innehåller mängder med lämningar, många hårt åtgångna av väder och vind. Vi vandrar runt och tittar på det mesta, lyssnar till sång från rödhake och talrika gökar, ser rosablommande cyklamen och en intressant

ombunksväxt. På ett ställe ser vi några inskriptioner, bl a en "sfastica" (ett omvänt hakkors). Tyvärr vet vi inte så mycket om den etruskiska kulturen – den kultur som sedan övertogs av romarna. Och delvis beror det på att man ofta högg in sina städer och kultplatser i den väderkänsliga, lätt nedbrytbara kalkstenen.

Vi fortsätter vår färd åt väster, genom ett sommarfagert, rejält kuperat, toskanskt landskap och längs en väg kantad av vackra sommarörter, bl a vild gladiolus (ljuslila), vallmon och tofshyacint (mörkblå).

Vid lunchtid kommer vi fram till de varma källorna vid Terme di Saturnia. Hit kommer många människor för att bada i det varma, svavelhaltiga vattnet. Eftersom det är söndag och varmt väder är vattenfallet vid Cascade del Gorellos fyllda av badgäster, som sitter i olika etager i vattenfallet och njuter av värmen. Mellan ärggröna klippor finns grunda bassänger, där det 37-gradiga vattnet ständigt strömmar fram. Luften fylls av en relativt illaluktande svavelgas, ungefär som av ruttna ägg, om ni förstår vad jag menar. Några av badgästerna har klint in sig med svart gyttja från bassängernas botten. Området är synnerligen fotovänligt men trängseln tar bort en del av glädjen.

Vi reser vidare, skänker bilens luftkonditionering en tacksamhetens tanke och njuter av det vackra landskapet – den smala asfältvägen slingrar sig fram åt norr. I öster reser sig Monte Amiata med sin 1.739 meter höga topp. På dess sluttningar växer stora skogar av ek, kastanj, akacia och bok. Den översta delen av berget saknar högre växtlighet.

Vi gör ett hastigt besök i Santa Fiora, äter en snabblunch under pinjeträden i byn Arcidosso; panini och glass, och kommer vid 16-tiden till bergstaden Montalcino.

*Vild
gladiolus*

Dessförinnan har vi passerat storslagna vinslott och omfattande vinodlingar, för det är just här, söder om Montalcino, som man tillverkar de världsberömda Brunello di Montalcino-vinerna. Den blå druvan Sangiovese är huvudingrediensen i detta röda vin, där en flaska "riserva" (lagrat i mer än fem år) kan betinga ett pris från några hundralappar till flera tusen svenska kronor! Hit kommer vinkännare från hela världen för att "bunkra upp" sina egna vinkällare på hemmaplan. "We ship the bottles all over the world", står det på många enotecas (vinprovvningsplatser)! Vi bedömer att dessa viner inte ligger i vår prisklass – och drar oss till minnes att en flaska Brunello-vin i Systemets beställningssortiment kostar så där mellan 200 och 300 kronor. Och här varierar priserna mellan 30 – 200 EUR!

I Toscana odlas vin på drygt 58 000 hektar. Den totala produktionen i hektoliter är cirka 2,4 miljoner. I Italien delar man in vinerna i fyra klasser: Vini da tavola (bordsvin), Indicazione geografica tipica (IGT-viner), Denominazione de Orgine Controllata (DOC-viner) och den förnämligaste Denominazione de Orgine Controllata e Garantita (DOCG-kvalitetsviner). Typiska druvor är sangiovese, nebbiolo, vernaccia, trebbiano och chardonnay etc.

Montalcino ligger – liksom så gott som alla andra byar och städer – på en hög bergstopp med vidunderlig utsikt i alla väderstreck. Idag kan det tyckas pittoreskt och vackert men om man betänker varför det blivit så, är det inte lika roligt: Det tog ända fram till 1800-talets slut innan man kunde enas om ett gemensamt land – Italien – och dessförinnan slogs de olika regionerna och städerna mot varandra. Till och med inom städerna slogs de olika familjerna mot varandra. Det är bl a därför det finns så många utsiktstorn i San Gimignano. Numera tar de hetlevrade italienarna ut sina känslor mot varandra i maffiauppgörelser, i livsviktiga ligakuppmatcher i fotboll - och de är fortfarande stora lokalpatrioter. Många av bergsbyarna har inget välkomnande yttre vare sig utanför eller innanför stadsgränsen. Men kommer man väl innanför ytterporten möter mysiga och välordnade entréer och påkostade lägenheter.

Vi vandrar igenom Montalcinos centrala delar, finner staden trevlig och tar därför in på Palazzina Cesira Camere (ett bed and breakfast för 80 EUR per natt; se www.montalcinoitaly.it). Vi kommer in i en oerhört vacker lägenhet, möter Roberto och hans hustru och blir hänvisade ett stort rum på tredje

våningen. Huset är byggt på 1200-talet och nyligen renoverat. Rummet vi hyr är mycket vackert. Vi fräschar upp oss och blir rekommenderade en promenad upp till borgen och ett besök på en trevlig restaurang.

Från borgen har man en god utsikt över själva staden och de böljande omgivningarna - och inne i själva borgen finns ett fantastiskt enoteca för Brunello-viner. "Svin-dyra", sa Bill till Bull! Så vi beslutar oss för att inte "skeppa hem" några ytterligare lådor!!

Vi vandrar genom de trevliga gränderna ner till Taverna del Grappolo Blu – en restaurang inhytt under vackra källarvalv med dämpade ockrafärger. Vi beställer varsin "Bruschetta" till förrätt och en "Stinco di Manzo au Aceto Balsamico" till huvudrätt. Till detta dricker vi ett Sangiovese-vin kallat "Col di Sasso 2003" från välkända vinhuset Banfi. Notan stannar vid 45 EUR och maten är mycket god.

Vi har idag kört ringa 12 mil.

Vi äter frukost strax efter åtta, samtalar med ett amerikanskt par från Kalifornien och samtalar även länge med Roberto – en vänlig och bildad man som arbetat i hela världen som fotograf åt välkända tidningar och tidskrifter. Han berättar att när han på 1960-talet besökte sin mormor här i Toscana noterade, att människorna faktiskt levde i armod – de tiderna är nu borta – människorna har fått det mycket bättre till följd av vinproduktionen och de många turisterna. Han rekommenderar lämpliga utflyktsmål för dagen och menar att området mellan Montalcino och Montepulciano är det vackraste i Toscana – många av de berömda motiven med cypresser, böljande kullar och blå himmel kommer just härifrån.

Strax före 11 kommer vi iväg, kör söderut ner till den sköna romanska kyrkan Abbazia Sant Antimo. I dalgången runt kyrkan sköter vinbönderna sina odlingar. Själva klosterkyrkan har ett stilrent och vackert yttre men är spartanskt inredd, under altaret finns ett mindre rum, där kyrkokören kunde gömma sig, för att inbilla kyrkobesökarna att sången kom från "högre makter"! Numera

Måndagen den 16 maj

Klosterkyrkan Sant Antimo

lär byggnaderna hysa några munkar, som sköter anläggningen. Vid vårt besök spelar en man gregoriansk musik och skapar på så vis en speciell stämning. Runt kyrkan finner vi några rejäla olivträd – säkert flera hundra år gamla.

Vi reser vidare, gör ett kort besök i en borg vid Castiglione d'Orcia och kommer så småningom till termalbaden vid Bagno Vignoni. Detta är en medeltida brunnsort, en gång byggd av familjen Medici i Florens. Det varma, svavelhaltiga vattnet leds till en stor bassäng. Därifrån rinner vattnet i små kanaler ner till ett medeltida badhus – och därifrån ut över en brant kulle. Nedanför kullen bildas små bassänger med turkosblått vatten. Just denna dag finner vi här två danska par som solar och badar i dammen. Det är en mycket spektakulär plats.

Färden går vidare – via S. Quirico d'Orcia – till Pienza, som är den märkliga påven Pius II:s födelsestad – och han lät också, när han väl blivit påve, bygga om hela staden till sin egen ära. Ingen falsk blygsamhet här inte!

Vi kommer till Pienza strax efter klockan 14. Staden ligger naturligtvis på en kulle med skön utsikt över de omgivande åkermarkerna. Själva staden har ett ståtligt centrum med en domkyrka, byggd av Rossellino 1459, på uppdrag av Pius II, en stor piazza, ett stadshus med en vacker loggia, och ett speciellt palats; Palazzo Piccolomini, där Pius II:s släktingar levde ända fram till 1968! Pius II var sannolikt en mycket märklig man; Han började sin karriär som affärsman och Casanova och slutade som excentrisk påve. Underliga äro Herrens vägar!

Vi tycker om staden, den är öppen och vacker och inte så "infekterad" av turister. Vi slår oss ner på en uteservering och äter varsin panini med picorino-ost (färost) och salamikorv samt en kall fatöl (12 EUR). Vi njuter av värmen och solen!

Eftermiddagen är fullgången när vi lämnar Pienza. Vi far norrut, längs vallmoklädda åkrar, cypresskantade horisonter och små bergsbyar till staden Asciano. Vi hinna dessförinnan med ett besök i klostret Sankta Anna in Camprena. Den spektakulära platsen där filmen "Den engelske patienten" spelades in. Klosterkyrkan, som är under renovering, visar sig innehålla vackra muralmålningar med kristna motiv (bl a en välgjord pietà). Bilder: se sidan 23

Vi kommer in i det område som heter "Le crete" ("leran") – ett mjukt kuperat jordbruksområde som ligger på kraftig lerbotten. När åkrarna inte är

bevuxna ter sig landskapet ganska sterilt och månlikt. Nu däremot är åkrarna klädda med grödor i olika gröna nyanser. Solens låga strålar modellerar fram landskapets karaktär på ett vackert sätt. Här hittar vi de gröna, böljande fälten, cypressalléerna, de utspridda husen och de små skogsdungarna. Således typiska ”Toscana-motiv”!

Det börjar bli sent och det är dags att söka nattkvarter. Som vanligt visar det sig inte vara några problem; strax innan vi kommer fram till Siena tar vi av den stora vägen och kommer till ”Emma & Settimia Agriturismo”. En vänlig dam välkomnar oss och vi lovar att bo här minst två nätter. Vi får ett eget hus med altan. Rummet är inrett med rustika möbler, som ger alltsammans ett genuint intryck. Rummet kostar 60 EUR per natt.

Vi avslutar dagen på en pizzeria i närheten – det skall bli spännande att testa en italiensk pizza. Den smakar utmärkt, liksom vinet och den efterföljande grappan (28 EUR)! Även idag har vi kört 12 mil!

Under dagen har vi noterat följande fågelarter: tornseglare, steglits, biätare, nötskrika, gulhämpling, gök, ladusvala och någon obestämd sångare.

När vi återvänder till ”vårt” hus, får några eldflugor fram och tillbaka över altanen, ivrigt blinkande med sin bakkropp.

Vi vaknar vid sjutiden och noterar att det är mulet – en gulhämpling ”gnisslar” energiskt från ett pinjeträd. Vår värdinna ordnar frukosten; hon är en rolig kvinna som talar ständigt på italienska, studsar fram och tillbaka i det lilla köket och har inte finmotoriken på sin sida. Vi kallar henne för ”studsande tanten” – i all välmening, för hon har hjärtat på rätta stället!

Frukosten är typiskt italiensk, d v s te eller kaffe med rostat bröd och marmelad – that’s it!

Strax efter nio avreser vi mot Siena. Regnet faller tungt men när vi kommer fram upphör det plötsligt! Vi parkerar vår bil i ett modernt P-hus och går in

Tisdagen den 17 maj

mot Sienas gamla centrum. Genom trånga, sluttande gränder kommer vi snart fram till Sienas berömda torg – Il Campo – med den vackra fontänen "Fonte Gaia" – en rektangulär marmorbassäng. Relieferna runt fontänen visar Adam och Eva, Madonnan och barnet och de olika Dygderna personifierade. Den är också en omtyckt plats för stadens duvor.

Vid torget finns det magnifika stadshuset – Palazzo Pubblico – och det höga klocktornet – Torre del Mangia – som når 102 meter över marken, och därmed är Italiens nästa högsta.

Jag köper en biljett som ger tillträde till tornet och vandrar de mödosamma stegen upp till dess topp. Härifrån är utsikten magnifik över den solfjäderformade Il Campo, stadens alla tegeltak och den svartvita Domkyrkan.

Pius II och hans bibliotek

Domkyrkan i Siena är en av Italiens mest praktfulla

Vi pustar ett tag innan vi går vidare till den vackra Domkyrkan, som byggdes mellan åren 1136 – 1382 och är en av Italiens mest praktfulla kyrkor. Det märkliga är att det är en höggotisk byggnad, vilket är ovanligt söder om Alpena (jämför Notre-Dame i Paris). I mitten av 1300-talet beslöt man att bygga till kyrkan men digerdödens härjningar satte stopp för detta i o m att huvuddelen av befolkningen dog i epidemin! En ej färdigbyggt gavelvägg vittnar om ambitionerna. Vi får stå en bra stund i kö innan vi släpps in i helgedomen men det är det verkligen värt. Basilikan är underbart vacker med svartvita marmorepelare, liksom marmorinläggningarna i golvet, den utsnidade predikstolen med bilder ur Jesu liv, Pius II:s staty och hans fantastiska bibliotek (Piccolomini-biblioteket) med målningar från påvens brokiga liv; tak och väggar är smyckade i någon form av konstnärlig fulländning!

Vi vandrar ut på gatan, köper en speciell kaka för Siena; panforte, gjord på hasselnötter, honung, mandlar m m. Den är väldigt mättande men också god. Dessförinnan har vi ätit varsin varm panini med ost och salami samt druckit en öl. Affärerna är fyllda med allehanda italienska läckerheter; vin, ostar, korvar, lufttorkad skinka, pesto etc.

Det ger oss den goda idén att köpa hem dessa italienska specialiteter till kvällen – Vi har ju numera tillgång till ett kök.

Vi handlar mat i delikatessbutikerna och när kvällen kommer – och regnet öser ner utanför – ja, då avnjuter vi osötat bröd, tomater, oliver, salami, pesto, pecorinoost, mozzarellaost och ett välsmakande rött vin. Regnet smattrar på taket när vi somnar i våra bastanta 1800-talssängar. Idag har vi endast kört 2,5 mil!

Onsdagen den 18 maj

I natt har vi sovit i hela tio timmar! Det är fortfarande mulet när vi kommer iväg strax efter klockan 9. Vi tar motorvägen väster om Siena och far åt nordväst, upp mot fästningsbyn Monteriggioni. Regnet vräker ner, åskan mullrar och termometern visar ringa 15 grader. Vi gör ett snabbbesök i byn men beslutar oss för att fara vidare mot San Gimignano, i hopp om att regnet skall upphöra. Och det visar sig vara en bra strategi. När vi kommer fram vid halv elva har regnet upphört, även om stadens många torn fortfarande ligger insvepta i regnångor. San Gimignano är ett mycket välfrekventerat turistmål – och har väl därmed förlorat en del av sin ursprungliga charm. Men visst är det en trevlig by med sina många torn, sina trånga gränder och sitt lokala varuutbud. Vi vandrar upp längs ”Via San Giovanni” till triangelformade ”Piazza della Cisterna” och brunnen med samma namn. Vi besöker ”Palazzo del Popolo” med sitt fina konstmuseum och det höga tornet ”Torre Grossa”. Det är ett av de högsta kvarvarande utsiktstornen – och härifrån, 200 trappsteg ovan mark, är utsikten fantastisk! Fjorton av de ursprungliga 76 (!) tornen har överlevt sedan medeltiden. Dessa fönsterlösa byggnader uppfördes för att fungera som privata befästningar och som symbol för familjens förmögenhet. Snacka om god grannsämja!

Vi äter en god panini – vårt standardlunchmål – med skinka och svamp. Till efterrätt blir det den goda italienska glassen. På väg tillbaka mot parkeringsplatsen besöker vi ett enoteca och köper en flaska vitt vin; Vernaccia di San Gimignano och ett sött, bärnstensfärgat vin; Vin Santo. Det sistnämnda, som är ett dessertvin, lämpar sig väl att doppa mandelskorpor i – en italiensk specialitet! Vinet tillverkas av soltorkade druvor.

Vi lämnar byn med de många ”skyskraporna”, tar några bilder på avstånd tillsammans med de omgivande vin- och olivodlingarna. Passerar den vackra gamla staden Colle di Val d'Elsa och passar på att handla i ett ”supermercado”. Denna gång beskattas delikatessdisken på följande: bröd, pesto, oliver, skinka, salami, piccorinoost, inlagda kronärtskockor, syltad lök, zucchini och pasta med rocolasallat samt Vino Rosso och en flaska grappa.

Vi far åter mot Monteriggioni. Nu ligger den intakta borgen i solskenet uppe på sin kulle. Den ser verkligen respektingivande ut - och lite överklig med sitt fullständiga försvarsverk! Inne i borgen finner vi en trevlig liten by med - som vanligt - trånga gränder och många stenhus. Vi fotograferar vackra detaljer på

de många husen. Ett flertal restauranger har öppet runt den lilla piazzan. Byarna i Toscana är verkligen mysiga!

Vi återvänder i hållande regn och äter återigen en god middag ”hemma i vårt kök”!

När vi vaknar vid sjutiden håller molnen på att skingra sig – det ser ut att återigen bli en solig dag! Steglitsor och gulhämplingar sjunger ikapp och turkduvorna tutar taktfast i bakgrunden. Vi säger adjö till den ”studsande tanten” och far åt nordost, till staden Castelnovo Berardenga i det välkända vindistriktet Chianti Classico. Vi passerar ånyo igenom Le crete-området – och bjuds på nya naturscenerier. Väl inkomna i vindistriktet möter ett flertal vinodlingar, som nu sköts om av vingårdsarbetarna. För närvarande håller man på att gallra bland alla sticklingar!

Torsdagen den 19 maj

I Castelnovo stannar vi till ett tag och går på en välbesökt marknad i skuggan bakom slottsträdgården. Morgonluften är sval och frisk. Grönsakskommersen sjuder av liv; både köpare och säljare är högljudda när de ackorderar om priset och det rappa italienska språket kommer verkligen till sin rätt! Det finns inga turister här, så det känns för ett tag riktigt genuint. Utbudet av frukter och grönsaker är stort. Vi noterar med intresse orange zucchinibloomor, kraftigt veckade tomater (mycket aromatiska) och svartlila auberginer. Från de höga, mörka träden strömmar sång från några skönsjungande svarthättor.

Vi far vidare, passerar flera skyltar med områdets symbol – den svarta tuppen (”Gallo Negro”) och gör en avstickare upp till den lilla byn San Gusmé. Här uppe möter vi ett liten muromgärdat samhälle med piazza, kyrka och små, tätt sammangyttrade stenhus. Omgivningarna är förföriskt vackra och sluttningarna är täckta av vinodlingar. Vi besöker ett litet café och dricker en god cappuccino.

Färden går vidare till vinslottet San Felice Borgo och det än mer välkända Castello di Brolio. På det förstnämnda kommer vi in och kan vandra runt i en mycket vacker slottsmiljö, på det sistnämnda stället har man siesta och släpper inte in någon genom den bastanta porten. Just den mäktiga borgen di Brolio har varit i familjen Ricasolis ägo ända sedan 1167!

*Att prova olika sorters vin
- och att göra det under
sakkunnig ledning - är en
trevlig syssla!*

Vi äter lunch i Gaiole in Chianti – en svart rödstjört står för underhållningen. En liten å rinner rakt genom staden och både vägen och husen löper tätt utefter vattendraget. Det är siesta mellan klockan 13 och 16, så staden ”går liksom på sparlåga” några timmar nu.

Vägen slingrar sig vidare mot Radda in Chianti. Strax innan vi når fram till staden stannar vi till vid en fattoria vid namn Vignavecchia. Vi provar deras vita och röda viner under sakkunnig ledning av dottern i huset. Det blir en trevlig stund med mycket skratt. Vi köper till slut två röda Chianti classico-viner från 2002 och ett vitt från 2003. De smakade gott!

Vi kommer in i Radda vid 17-tiden, letar rätt på ett trevligt boende i dess utkant och inkvarterar oss i ett litet stenhus med sovrum, WC/dusch, storstuga och ett litet kök. Nedanför fönstren ligger en swimmingpool. Vi beslutar oss för att bo här två nätter (2 x 70 EUR).

På kvällen gör vi en kort utflykt till den lilla bergsbyn Valpaia och handlar kvällsmat i en Coop-affär i Radda. Som vanligt blir det en härlig middag!

Idag skulle vi egentligen haft en heldag i fantastiska Florens men det blev istället en dag i tandvärkens tecken! När jag vaknar känner jag en rejäl värk i en av kindtänderna, en värk som tilltar uppåt dagen. Vi besöker stadens apotek, där jag köper smärtstillande medel och antibiotika (utan recept!). Tyvärr hjälper inte det smärtstillande medlet och vi tvingas därför ta oss akut till Sienas sjukhus. Efter visst letande hittar vi fram till den odontologiska avdelningen och möter professor Andrea Boracchini. Eftersom det är fredagseftermiddag – och tandsköterskorna gått hem för dagen – kan man tyvärr inte behandla tanden. Istället får jag ett recept på en effektiv ”pain-killer” och lovas att få komma tillbaka nästföljande morgon klockan 9.

Vi hämtar ut medicinen (som är kostnadsfri liksom behandlingen), tar omgående det smärtstillande medlet (skall egentligen tas som spruta men det går lika bra att hålla vätskan under tungan) och efter tjugo minuter har den svåra smärtan lagt sig helt – Vilken dundermedicin! Natten blir därmed lugn.

Vi lämnar Radda och kör vid halvåtta mot Sienas sjukhus. Klockan 9 tar Andrea Boracchini hand om tanden och skriver ut ytterligare smärtstillande medicin. En timme senare är vi beredda att köra mot Grosseto vid kusten. Efter visst letande tar vi oss ut från Siena och styr kosan åt sydväst på en fin landsväg.

Vi stannar flera gånger för att fotografera det vackra landskapet och de många blommorna, som finns alldeles intill vägen. Vi äter lunch på en enkel vägkrog, passerar Grosseto och kommer vid 14-tiden till den lilla staden Tarquinia, ca 10 mil norr om Rom. Den är belägen på en hög kulle några kilometer innanför kusten, har fler utsiktstorn än t o m San Gimignano (!) och är lika trevlig som de toscanska städer vi besökt tidigare i veckan. Piazzan är stor, dess ena sidan upptas av ett väldigt Palazzo Publico och lufthavet är fyllt av skriande tornseglare. En brun glada drar över. Vi börjar vår upptäcktsfärd med en glass och en cappuccino i en bar vid torget. Därefter går vi en promenad i den intressanta staden, utsikten är bedårande, liksom de många tornen och de gamla husen. Ett besök i det etruskiska museet blir en riktig upplevelse; tänk så många fantastiska föremål som finns sparade här! Vi upplever bl a väggmålningarna i de etruskiska gravarna, som finns i stadens närhet.

När kvällen kommer söker vi natthärbärge; ”bed and breakfast”, i ett gammalt hus bakom ”Museo Etrusca”. På kvällen går vi en promenad i staden tillsammans med lokalbefolkningen. Alla tycks känna alla! Och vi har lärt känna ett par från Rom, som vi hälsar på ett flertal gånger under kvällen. Vi känner oss nästan som hemma!

Fredagen den 20 maj

Lördagen den 21 maj

Söndagen den 22 maj

Thomas och Jola i Italien 2005 - två restokiga 50-talister!

En dörr-kläpp i Targuinia

Idag skall vi flyga hem från Roms flygplats - ca en timmes bilresa från Tarquinia. Vi vaknar redan vid 5-tiden, äter frukost - en caffe latte med bröd - på en bar i närheten och lämnar den trevliga staden klockan 7. Vägen - mestadels autostrada - är lättkörd och vi kommer i god tid till flygplatsen, lämnar bilen till uthyrningsfirman Maggiore (vi har kört ca 100 mil totalt) och checkar in på flyget till Köpenhamn. En kraftig morgondimma försenar flyget med nästan två timmar. Klockan 11.40 kommer vi dock iväg. När Kastrup två och en halv timme senare efter en behaglig flygresa. Med en halvminut tillgodo kommer vi med tåget till Hässleholm.

Vi är åter i Hässleholm strax efter klockan 16 - en trevlig resa åt tillända och tandvärken är som bortblåst! Hanna och Linnea kommer på besök - i morgon far de till Prag på skolresa!

Vi är nöjda med vår Toscanaresa, även om vi gärna skulle vilja se Florens, Pisa, Lucca och Volterra också - men "det går ju fler flyg"!

"Anti-symmetri!"

*Klostret Sankta Anna
in Camprena med sina
gamla muralmålningar.
Längst ner: Utsikt från
borgen Monteriggioni*

Resan kostade....

Flyg t o r Kastrup - Rom	7 110 kr
Hotell i Rom jämte hyrbil i åtta dagar	5 564 kr
Taxi och tåg i Sverige	670 kr
Transporter i Italien	458 kr
Diesel till hyrbil jämte vägavgifter	616 kr
Mat och måltider på restaurang	4 525 kr
Inköp vin och grappa (9 flaskor; se nedan)	703 kr
Övernattningar i Toscana	4 810 kr
Inträden	747 kr
Inköp småsaker	327 kr
Summa	25 530 kr
eller 1 055 kr per person och dag	

utöver detta tillkom kostnader för inköp
av guideböcker, kartor etc 1 093 kr

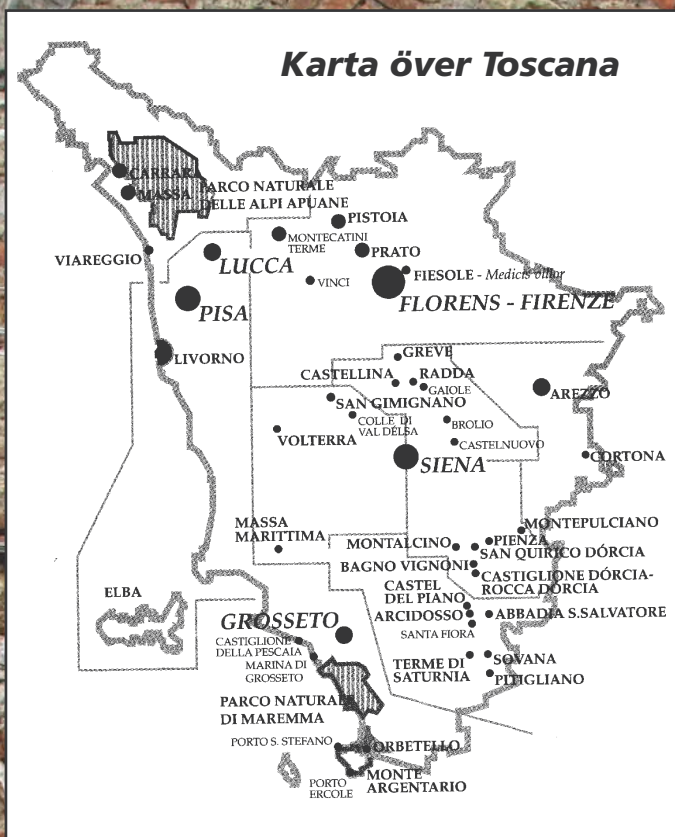
Växlingskurs: 1 EUR = 9,34 SEK

En panini med öl var velsmakande och mät-
tande - ett utmärkt lunchmål!
Roms klädaffärer var exklusiva och dyra!

Viner och grappa från Toscana

Många av Toscanas byar byggdes under medeltiden

*Italiensk afton på Solbrinken
2005-07-16; maffian "La Famiglia"*